

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 319

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 aprilie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
402.	— Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005 pentru aprobarea Reglementărilor privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică — RNTR 1	2–6
	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
413.	— Ordin pentru modificarea Normelor metodologice privind rambursarea și recuperarea cheltuielilor reprezentând asistența medicală acordată în baza documentelor internaționale cu prevederi în domeniul sănătății la care România este parte, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 729/2009	7–8
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 16 din 5 martie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005 pentru aprobarea Reglementărilor privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică — RNTR 1

Având în vedere Referatul Direcției transport rutier nr. 2.719 din 18.01.2018, prin care se supune spre aprobare Ordinul ministrului transporturilor privind modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005 pentru aprobarea Reglementărilor privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică — RNTR 1,

în conformitate cu prevederile art. IV din Legea nr. 260/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005 pentru aprobarea Reglementărilor privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică — RNTR 1, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

pentru aprobarea Reglementărilor privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România — RNTR 1”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Reglementările privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România — RNTR 1, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Articolele 2 și 21 se abrogă.

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Prin inspecția tehnică periodică se certifică conformitatea vehiculului în ceea ce privește siguranța circulației rutiere, protecția mediului și încadrarea în categoria de folosință conform destinației. Inspecția tehnică periodică se efectuează în conformitate cu reglementările prevăzute la art. 1.”

5. La articolul 4, alineatele (1)—(4), (5), (6) și (7)—(9) se abrogă.

6. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Atestarea personalului care efectuează inspecțiile tehnice periodice și controlul tehnic în trafic al vehiculelor se realizează de R.A.R., în conformitate cu reglementările prevăzute la art. 1.”

7. Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:

„REGLEMENTĂRI

privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România — RNTR 1”

8. În anexă, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezentele reglementări stabilesc cerințele specifice privind organizarea și funcționarea sistemului de inspecție tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau

înregistrate în România, precum și metodologia de efectuare a inspecției tehnice periodice, denumită în continuare *ITP*, pentru aprecierea, cu ajutorul tehnicilor și echipamentelor disponibile, fără demontarea sau îndepărtarea unor părți ale vehiculului, a stării tehnice a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România și a existenței dotărilor obligatorii, din punctul de vedere al siguranței rutiere, protecției mediului și folosinței conform destinației.

(2) *ITP* cuprinde, cumulativ, după caz, următoarele:

- inspecția tehnică privind siguranța rutieră;
- inspecția tehnică privind protecția mediului;
- inspecția tehnică privind încadrarea în categoria de folosință conform destinației,

avându-se în vedere caracteristicile de siguranță și de mediu obligatorii în vigoare la momentul omologării sau, dacă este cazul, la momentul modificării constructive ori echipării ulterioare.”

9. În anexă, la articolul 3, alineatele (1)—(4), (5) și (6) se abrogă.

10. În anexă, la articolul 3, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Monitorizarea persoanelor autorizate să execute *ITP* cuprinde:

- supravegherea tehnică a stațiilor de inspecție tehnică periodică, denumite în continuare *SITP*, inclusiv prin mijloace informatice, prin analiza rezultatelor *ITP* folosind metode statistice;
- controlul executării *ITP*, inclusiv prin reverificări efectuate de RAR în *SITP* la vehiculele inspectate în cadrul acestor *SITP*;
- controlul executării *ITP* prin reverificare în reprezentanțele RAR a vehiculelor inspectate în *SITP* autorizate;
- controlul tehnic în trafic;
- verificări incognito, opțional cu utilizarea unui vehicul cu deficiențe cunoscute;
- controlul executării *ITP* în urma contestațiilor;
- controlul executării *ITP* în urma reclamațiilor.”

11. În anexă, la articolul 3, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) În cazul reverificării prevăzute la alin. (7) lit. b), inspectorul RAR desemnat în acest scop poate modifica rezultatul *ITP*:

— în cazul în care constată că inspectorul tehnic a menționat în mod eronat în raportul de *ITP* DMA și/sau DP;

— în cazul în care constată că inspectorul tehnic nu a menționat în raportul de ITP DMA și/sau DP existente.”

12. **În anexă, la articolul 5, alineatele (1) și (2) se abrogă.**

13. **În anexă, la articolul 5 alineatul (3) litera c), punctul ii) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ii) autovehicule destinate transportului de persoane care au, în afara locului conducătorului, cel mult 8 locuri pe scaune, respectiv la 1 an în cazul autovehiculelor care au o vechime de cel puțin 12 ani, cu excepția vehiculelor de interes istoric;”

14. **În anexă, la articolul 5, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:**

„(3¹) Autovehiculele destinate transportului de persoane care au, în afara locului conducătorului, cel mult 8 locuri pe scaune se supun primei inspecții tehnice periodice la 3 ani, dacă la data primei înmatriculări în România au fost noi.”

15. **În anexă, la articolul 5, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:**

„(6) Vechimea autovehiculelor prezentate la ITP se stabilește prin diferența dintre anul finalizării ITP și anul fabricației înscris în rubrica aferentă din cartea de identitate a vehiculului.”

16. **În anexă, articolul 6 se abrogă.**

17. **În anexă, la articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) ITP la autovehiculele echipate cu instalații de alimentare cu carburanți alternativi se efectuează în stațiile reprezentanțelor RAR sau în SITP autorizate în acest scop de RAR.”

18. **În anexă, la articolul 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:**

„(5) ITP la vehiculele înmatriculate în alte state se efectuează în conformitate cu prevederile prezentelor reglementări, cu excepția cazurilor în care se specifică altfel.”

19. **În anexă, la articolul 10 alineatul (2) punctul 3, subpunctul 3.7 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„3.7 Programul opacimetrului trebuie să permită tipărirea rezultatelor măsurării. Pe buletinul de probă trebuie să fie tipărite cel puțin următoarele date:

a) data, ora și minutul efectuării probei — numai pentru prima probă;

b) temperatura uleiului de motor la momentul efectuării probei;

c) timpul de bază;

d) turația de mers în gol încet;

e) turația de mers în gol maximă (de regulator);

f) indicele de opacitate măsurat;

g) media aritmetică a indicilor de opacitate măsurați pentru cel puțin ultimele 3 cicluri de accelerare liberă valide.”

20. **În anexă, la articolul 10, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:**

„(11) Reprezentanțele RAR și SITP trebuie să respecte specificațiile producătorilor referitoare la întreținerea infrastructurii și a aparaturii de inspecție.”

21. **În anexă, la articolul 16, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:**

„(5¹) În scopul verificării odometrelor, în cazul unui autovehicul echipat cu un astfel de dispozitiv, RAR pune la dispoziția inspectorilor tehnici informațiile de la ITP anterioară efectuată în România.”

22. **În anexă, la articolul 16 alineatul (6), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„d) Dacă vehiculul inspectat nu corespunde cerințelor tehnice precizate, prezentând deficiențe din grupa DMA și/sau DP, inspectorul tehnic sau inspectorul RAR consemnează deficiențele în raportul de ITP sau în raportul de verificare RAR la rubrica «Deficiențe constatate» și marchează codurile deficiențelor constatate în momentul identificării acestor deficiențe. Vehiculul nu va avansa la alt post de verificare până nu sunt consemnate explicit și amănunțit pe raport deficiențele constatate la postul curent. La finalizarea ITP, vehiculul fiind respins din cauza identificării unor deficiențe din grupa DMA și/sau DP, raportul de ITP sau raportul de verificare RAR se înmânează persoanei care a prezentat vehiculul la ITP.”

23. **În anexă, la articolul 16, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:**

„(6¹) Persoana care prezintă vehiculul la ITP este informată cu privire la orice deficiențe care au fost identificate la vehicul și care necesită remediere.”

24. **În anexă, la articolul 16, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alineatul (14), cu următorul cuprins:**

„(14) SITP comunică electronic RAR informațiile necesare pentru generarea certificatelor de ITP, iar RAR transmite electronic SITP certificatele de ITP în vederea emiterii acestora.”

25. **În anexă, la articolul 17¹, alineatul (3) se abrogă.**

26. **În anexă, după articolul 19 se introduce un nou articol, articolul 19¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 19¹. — Inspectorii tehnici sunt obligați să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes în exercitarea atribuțiilor.”

27. **În anexă, la articolul 23, alineatele (3)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(3) În urma activității de supraveghere, RAR poate adopta una dintre următoarele măsuri:

a) măsura de restrângere a domeniului de activitate se adoptă pentru perioada în care SITP și-a pierdut temporar capacitatea tehnică de efectuare a ITP pentru o gamă de vehicule cuprinse în autorizația tehnică eliberată;

b) măsura de suspendare a autorizației tehnice se adoptă în cazul comiterii uneia dintre abaterile prevăzute la art. 4 alin. (8) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 167/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau în conformitate cu prevederile contractului de franciză;

c) măsura de retragere a autorizației tehnice se adoptă în cazul comiterii în mod repetat a uneia dintre abaterile prevăzute la art. 4 alin. (8) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 167/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau în conformitate cu prevederile contractului de franciză.

(4) În cazul suspendării autorizației tehnice, SITP va fi restricționată informatic, se vor retrage elementele de securizare neutilizate până la acel moment și va fi încheiat un proces-verbal în registrul de control al SITP în care se vor menționa codul de tranzacție și data ultimei ITP efectuate. În cazul retragerii sau anulării autorizației tehnice se procedează ca și în cazul suspendării, suplimentar reținându-se de RAR autorizația tehnică a SITP.

(5) Efectuarea de ITP în SITP neautorizate, cu autorizația tehnică suspendată, retrasă, anulată sau cu termenul de valabilitate depășit atrage măsuri de sancționare corespunzător legislației în vigoare.”

28. **În anexă, la articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 27. — (1) După angajarea de către o persoană autorizată ce deține o SITP, la solicitarea acesteia, persoana atestată va primi din partea RAR o ștampilă individualizată pentru SITP respectivă care va fi utilizată în activitatea de inspector tehnic. Ștampila respectivă va fi retrasă de RAR la expirarea valabilității certificatului de atestare, la anularea acestuia în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2), la retragerea dreptului de conectare informatică la sistemul național de ITP în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (3), la încetarea activității inspectorului în cadrul SITP respective, la suspendarea autorizației tehnice a SITP în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (3) lit. b) sau ale art. 28 alin. (7) și (9), la retragerea autorizației tehnice a SITP în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (3) lit. c) sau la încetarea activității SITP.”

29. **În anexă, la articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 28. — (1) Constituie abatere de la metodologia de efectuare a ITP, a procedurilor sau a fluxului tehnologic comunicat către RAR cu ocazia autorizării și se menționează în

certificatul de atestare al unui inspector tehnic următoarele fapte săvârșite de acesta:

a) confirmarea drept corespunzătoare a stării tehnice a unui vehicul care nu îndeplinește cerințele tehnice precizate prin prezentele reglementări;

b) nerespectarea cerințelor, procedurilor și a instrucțiunilor de efectuare a ITP conform legislației și reglementărilor în vigoare;

c) nemenționarea în raportul de ITP a tuturor deficiențelor constatate, din grupele DMA și DP, care impun respingerea unui vehicul la ITP conform prezentelor reglementări;

d) transmiterea către RAR sau în baza națională de date privind ITP de date incomplete, eronate sau fictive cu privire la activitatea de ITP prestată;

e) utilizarea unui aparat cu verificarea metrologică expirată;

f) completarea raportului de ITP de către o persoană, alta decât inspectorul tehnic atestat ce are distribuită ștampila ce a fost aplicată pe raportul ITP;

g) menționarea în raportul de ITP a unor deficiențe tehnice, din grupele DMA și DP, pe care vehiculul nu le prezintă;

h) lipsa inspectorului tehnic din incinta SITP la reverificarea de către inspectorul RAR a unui vehicul ce a fost selectat în acest scop;

i) lipsa documentelor minime necesare pentru o ITP în cazul unui vehicul reverificat de un inspector RAR;

j) divulgarea către o altă persoană sau realizarea de acțiuni prin care se facilitează cunoașterea de către o altă persoană a numelui de utilizator și/sau a parolei proprii de acces la sistemul național de supraveghere informatică a ITP gestionat de RAR;

k) divulgarea către o altă persoană sau realizarea de acțiuni prin care se facilitează cunoașterea de către o altă persoană a parolei de acces a SITP la sistemul național de supraveghere informatică a ITP gestionat de RAR;

l) neanularea ITP valabil pentru un vehicul la care au fost constatate deficiențe tehnice din grupele DMA și DP în cadrul ITP.

(2) Certificatul de atestare al unui inspector tehnic se anulează în cazul în care acesta săvârșește una dintre următoarele abateri:

a) nerespectarea în mod repetat a metodologiei de efectuare a ITP, a procedurilor sau a fluxului tehnologic comunicat către RAR cu ocazia autorizării, care constituie abateri prevăzute la alin. (1);

b) efectuarea ITP pentru un vehicul fără prezentarea acestuia în SITP;

c) efectuarea ITP fără a fi utilizată aparatura de verificare impusă prin procedura de efectuare a ITP;

d) utilizarea de aparatură sau programe informatice la care au fost efectuate modificări sau intervenții neautorizate;

e) efectuarea ITP pentru vehicule pentru care respectiva SITP nu este autorizată;

f) efectuarea ITP pentru alte vehicule decât cele pentru care este atestat;

g) efectuarea necorespunzătoare a ITP, constatată cu ocazia controlului efectuat de RAR, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (7) lit. b), în mod repetat;

h) divulgarea datelor tehnice prevăzute la art. 5¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 167/2003, cu modificările și completările ulterioare, către alte persoane fizice sau juridice, în mod repetat.

31. În anexa nr. 1 la reglementări, la litera A, capul de tabel se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Denumire verificare	Metodă de control și aparatură necesară	Deficiențe constatate	Evaluare deficiențe		
				DMi	DMA	DP”

32. În anexa nr. 2 la reglementări, la litera A, capul de tabel se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Denumire verificare	Metodă de control și aparatură necesară	Deficiențe constatate	Evaluare deficiențe		
				DMi	DMA	DP”

Prin sintagma *în mod repetat* se înțelege săvârșirea în decursul unei perioade de 12 luni a două dintre faptele prevăzute la lit. a), g) și h), oricare ar fi acestea.

(3) Pentru luarea unei decizii adecvate cu privire la o posibilă abatere a unui inspector tehnic, RAR poate dispune retragerea dreptului de conectare informatică la sistemul național de ITP gestionat de RAR pe o perioadă de maximum 30 de zile în cursul căreia inspectorul tehnic nu poate efectua ITP.

(4) Obținerea unui nou certificat de atestare în cazul anulării acestuia în baza prevederilor alin. (2) se face în conformitate cu prevederile anexei nr. 7¹, contra cost. Programarea pentru reatestare se face după 30 de zile de la depunerea cererii de reatestare, perioadă destinată reinstruirii în cadrul SITP, dar fără a depăși 60 de zile de la depunerea cererii.

(5) În temeiul prevederilor art. 4 alin. (8) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 167/2003, cu modificările și completările ulterioare, inspectorului tehnic căruia i s-a anulat certificatul de atestare a doua oară într-un interval de până la 3 ani i se suspendă dreptul de a efectua ITP pe o perioadă de 2 ani. La orice anulare ulterioară a certificatului de atestare într-un interval de până la 3 ani de la precedentă anulare se procedează la suspendarea dreptului de efectuare a ITP pe o perioadă de 2 ani.

(6) Atestarea stării tehnice corespunzătoare a unui vehicul, prin aplicarea ștampilei, a semnăturii și a elementului de securizare care certifică acordarea ITP, de către personal neatestat sau de către personal atestat, dar fără efectuarea în prealabil a ITP, atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială sau penală.

(7) Autorizația tehnică a unei SITP se suspendă până la intrarea în legalitate în următoarele cazuri:

a) utilizarea în activitatea de ITP de aparatură care nu respectă cerințele prevăzute la art. 10;

b) efectuarea ITP de către personal neatestat.

(8) Conducerea persoanei autorizate va lua măsuri de supraveghere a desfășurării activității inspectorilor tehnici și de sancționare disciplinară a persoanelor care se fac vinovate de săvârșirea abaterilor menționate în alin. (1) și (2).

(9) În temeiul prevederilor art. 4 alin. (8) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 167/2003, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care pentru aceeași SITP se anulează două certificate de atestare a inspectorilor tehnici într-un interval de până la 3 ani (pentru același inspector tehnic sau pentru inspectori tehnici diferiți), se procedează suplimentar la suspendarea autorizației tehnice a SITP pe o perioadă de 30 de zile. La fiecare anulare ulterioară a unui certificat de atestare a unui inspector tehnic într-un interval de până la 3 ani de la precedentă anulare (pentru același inspector tehnic sau pentru alt inspector tehnic din cadrul respectivei SITP) se procedează suplimentar la suspendarea autorizației tehnice pe o perioadă de 30 de zile.”

30. În anexă, articolul 30¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30¹. — În cazul în care certificarea stării tehnice a unui vehicul se realizează în condițiile prevăzute la art. 28 alin. (2) lit. b), e) și f), RAR va anula ITP pentru acel vehicul în baza de date cu înregistrări și va informa deținătorul vehiculului cu privire la anularea valabilității ITP a vehiculului respectiv.”

33. În anexa nr. 21 la reglementări, capul de tabel se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Denumire verificare	Metodă de control și aparatură necesară	Deficiențe constatate	Evaluare deficiențe		
				DMi	DMA	DP”

34. În anexa nr. 21 la reglementări, linia 9 a planului de operațiuni se modifică și va avea următorul cuprins:

„9. Alte verificări						
9.1.	Vehicul în ansamblu	Inspecție vizuală sau prin utilizarea unui echipament adecvat	a) Reparații sau modificări necorespunzătoare ale oricărei componente a vehiculului ce ar putea afecta semnificativ siguranța circulației pe drumurile publice		X	
			b) Orice defect suplimentar constat ce ar putea afecta semnificativ siguranța circulației pe drumurile publice		X	
			c) Orice defect suplimentar care nu permite efectuarea sau finalizarea ITP (motorul nu pornește, defecte accidentale etc.) ¹⁾		X”	

35. În anexa nr. 21 la reglementări, notele de după tabel se modifică și vor avea următorul cuprins:

„NOTE:

1) În acest caz este necesară reefectuarea ITP.

E — verificare ce necesită utilizarea unui echipament specializat

Reparație sau modificare necorespunzătoare înseamnă o reparație sau modificare cu efecte negative asupra siguranței rutiere sau asupra mediului (inclusiv modificări neautorizate sau cu folosirea unor componente neomologate sau necertificate).

DMi (deficiențe minore) — deficiențele care nu au un efect semnificativ asupra siguranței vehiculului sau impact asupra mediului, precum și alte neconformități minore

DMA (deficiențe majore) — deficiențele susceptibile să compromită siguranța vehiculului, să aibă impact asupra mediului sau să îi pună în pericol pe ceilalți participanți la trafic, precum și alte neconformități mai importante

DP (deficiențe periculoase) — deficiențele care constituie un risc direct și imediat la adresa siguranței rutiere sau care au impact asupra mediului

Un vehicul care prezintă deficiențe încadrabile la mai mult de o categorie de deficiențe este clasificat în categoria care corespunde deficienței mai grave. Un vehicul care prezintă mai multe deficiențe la același element inspectat poate fi clasificat în categoria imediat superioară de gravitate dacă se poate demonstra că efectul combinat al acestor deficiențe ar genera un risc mai mare la adresa siguranței rutiere.”

36. În anexa nr. 51 la reglementări, punctul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) indicația odometrelor la data efectuării inspecției, dacă este disponibilă (*odometer reading at the time of the test, if available*)

37. În anexa nr. 71 la reglementări, litera b) a punctului 1, punctul 9 și litera d) a punctului 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) cu privire la experiența profesională documentată, că acesta a desfășurat cel puțin 3 ani, cu normă întreagă sau cu normă parțială pe o perioadă echivalentă, în calitate de angajat, titular al unei persoane fizice autorizate, titular al unei întreprinderi individuale ori de membru al unei întreprinderi familiale, una dintre următoarele activități:

— reparații auto, în cadrul unor ateliere autorizate potrivit legii pentru desfășurarea cel puțin a activităților de reparații pentru motor, sistemul de rulare, sistemul de direcție și sistemul de frânare;

— omologări sau verificări tehnice pentru vehicule, în cadrul unor autorități de omologare ori servicii tehnice notificate;

— ITP (în calitate de personal tehnic auxiliar neatestat), în cadrul unor SITP autorizate potrivit legii.

9. Termenul de valabilitate al certificatului de atestare/reatestare este de 2 ani de la data absolvirii programului de atestare/reatestare.

d) documentele care atestă îndeplinirea cerinței privind experiența profesională documentată minimă, după cum urmează: copie de pe contractul individual de muncă, extrasul din registrul general de evidență a salariaților transmis inspectoratului teritorial de muncă în original, copie de pe carnetul de muncă, copie de pe fișa postului și/sau un document eliberat de inspectoratul teritorial de muncă în original, după caz; în cazul titularului unei persoane fizice autorizate, titularului unei întreprinderi individuale ori al membrului unei întreprinderi familiale, o declarație pe propria răspundere privind desfășurarea activităților prevăzute la pct. 1 lit. b), certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eliberat cu cel mult 3 luni înainte de data depunerii cererii (original sau copie legalizată), cuprinzând date privind valabilitatea sediului social și a punctelor de lucru, persoanele împuternicite, domeniul de activitate, sedii și/sau activități autorizate conform prevederilor art. 15 din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare;”.

38. Anexa nr. 10 la reglementări se modifică și va avea cuprinsul prevăzut în anexa la prezentul ordin.

39. În tot cuprinsul reglementărilor, cu excepția anexelor, termenul *defect* se înlocuiește cu termenul *deficiență*.

40. În anexa nr. 2 la reglementări, la literele G și H, în anexa nr. 4 la reglementări și în anexa nr. 5 la reglementări, termenul *defect* se înlocuiește cu termenul *deficiență*.

Art. II. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Regia Autonomă „Registrul Auto Român” duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică de la data de 20 mai 2018, cu excepția anexei nr. 71 la reglementări, astfel cum a fost modificată prin prezentul ordin, care se aplică de la data publicării.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

(față)

	REGISTRUL AUTO ROMÂN CERTIFICAT DE ATESTARE / REATESTARE *) Nr. din	
	Dl. (Dna.) _____ născut (ă) în anul _____ luna _____ ziua _____ în localitatea _____ jud. _____ stat _____ CNP _____	
a absolvit programul de atestare/reatestare organizat de Registrul Auto Român RA *) în perioada _____		
Este atestat (ă) să efectueze ITP pentru clasele de ITP: *) - clasa I (categoria de vehicule: L) - clasa a II-a (categoriile de vehicule: M1 cu MTMA ≤ 3500 kg, M2 cu MTMA ≤ 3500 kg, N1, O1, O2, T cu MTMA ≤ 3500 kg, mașini și utilaje autopropulsate pentru lucrări cu MTMA ≤ 3500 kg) - clasa a III-a (categoriile de vehicule: M1 cu MTMA > 3500 kg, M2 cu MTMA > 3500 kg, M3, N2, N3, O3, O4, T cu MTMA > 3500 kg, mașini și utilaje autopropulsate pentru lucrări cu > 3500 kg) inclusiv la autovehiculele echipate cu GPL/GNC/GNL *) Este atestat (ă) să efectueze controlul tehnic în trafic al vehiculelor *)		
Prezentul certificat de atestare/reatestare este valabil până la data de _____ *)		
DIRECTOR RAR,		Responsabil program,
ORIGINAL / DUPLICAT *)		
NOTĂ: Atestarea inițială a fost acordată înainte de 20.05.2018 / după 20.05.2018 *) Îndeplinește cerințele de la pct. 1 din Anexa IV la Directiva 2014/45/UE *)		

*) se înscrie numai mențiunea aplicabilă

(verso)

EVIDENȚA ABATERILOR				
Nr. crt.	Numele și prenumele organului de control	Abaterea constatată	Data	Semnătura

Constatarea a două abateri consecutive în mai puțin de 12 luni anulează certificatul de atestare al inspectorului tehnic, certificat de atestare care se află permanent la dosarul stației de inspecție tehnică pentru a fi accesibil organelor de control pe durata programului de lucru

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

**pentru modificarea Normelor metodologice
privind rambursarea și recuperarea cheltuielilor
reprezentând asistența medicală acordată în baza
documentelor internaționale cu prevederi în domeniul
sănătății la care România este parte, aprobate
prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări
de Sănătate nr. 729/2009**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale relații contractuale nr. DRC/106 din 12.02.2018,

în temeiul dispozițiilor art. 247 și art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind rambursarea și recuperarea cheltuielilor reprezentând asistența medicală acordată în baza documentelor internaționale cu prevederi în domeniul sănătății la care România este parte, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 729/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 5 august 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prin «documente justificative», menționate la alin. (4), se înțelege:

a) orice document medical datat și asumat de către cadrul medical care l-a acordat, în copie — certificat «conform cu originalul» și semnat de solicitant —, din care să rezulte serviciile de care a beneficiat asiguratul; în situația prevăzută la alin. (4) lit. b) și alin. (5) traducerea în limba română a documentelor medicale de către un traducător autorizat este în responsabilitatea casei de asigurări de sănătate;

b) documente de plată, în original, din care să rezulte că serviciile medicale au fost achitate integral de asigurat, de un membru al familiei (părinte, soț/soție, fiu/fiică) sau de către o persoană împuternicită de acesta, inclusiv data/datele plății/plăților acestora; în situația prevăzută la alin. (4) lit. a) și b) și alin. (5) traducerea în limba română a documentelor medicale de către un traducător autorizat este în responsabilitatea casei de asigurări de sănătate.”

2. Anexa nr. 3a se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I .

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Răzvan Teohari Vulcănescu

CERERE - TIP

**pentru rambursarea contravalorii asistenței medicale devenite necesară în timpul șederii
temporare pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European,
respectiv Confederației Elvețiene**

Către Casa de Asigurări de Sănătate

Adresa

Data

Stimate domnule/Stimată doamnă președinte-director general,

Prin prezenta, subsemnatul(a), *1), domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, telefon, în calitate de:

asigurat, codul numeric personal

membru de familie (părinte, soț/soție, fiu/fiică) sau persoană împuternicită al/a asiguratului *2), având următoarele date de identificare: codul numeric personal, domiciliul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, telefon

solicit rambursarea contravalorii asistenței medicale devenite necesară în timpul șederii temporare pe teritoriul statului, asistență medicală acordată fără a se prezenta cardul european de asigurări sociale de sănătate/certificatul provizoriu de înlocuire a cardului european de asigurări sociale de sănătate sau în cazul în care acesta nu a fost recunoscut de unitatea sanitară de la locul de ședere.

Solicit ca rambursarea contravalorii asistenței medicale să se realizeze:

1. la nivelul tarifelor prevăzute de legislația statului membru de ședere, conform procedurii instituite pentru utilizarea formularului E 126 sau similar;

2. la nivelul tarifelor prevăzute de actele normative în vigoare care reglementează sistemul de asigurări sociale de sănătate din România în vigoare la data efectuării plății; casa de asigurări de sănătate instituie în prealabil procedura prin utilizarea formularului E 126 sau similar în vederea determinării serviciilor medicale devenite necesare în conformitate cu legislația statului membru respectiv.

Anexez prezentei următoarele documente:

a) documente în original, care dovedesc efectuarea plății;

b) copiile*3) documentelor medicale din care rezultă serviciul medical de care am beneficiat.

Prezenta cerere reprezintă în același timp și o declarație pe propria răspundere prin care, cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, certific faptul că serviciile medicale au fost de natura celor devenite necesare și că deplasarea nu a avut ca scop beneficierea de tratament medical, precum și faptul că nu am solicitat direct instituției de la locul de ședere rambursarea contravalorii asistenței medicale devenite necesară.

Rambursarea va fi efectuată în numerar sau în contul nr. *4), deschis la *5), numele/prenumele beneficiarului contului, CNP beneficiar cont

Semnătura solicitantului

.....

*1) Numele și prenumele solicitantului.

*2) Numele și prenumele asiguratului care a beneficiat de asistența medicală devenită necesară.

*3) Certificate „conform cu originalul” și semnate de solicitant.

*4) Codul IBAN aferent contului în care se solicită rambursarea; în cazul în care se optează pentru rambursarea sumei în numerar, spațiul se va bara cu o linie orizontală.

*5) Banca la care este deschis contul în care se solicită rambursarea sumei; în cazul în care se optează pentru rambursarea sumei în numerar, spațiul se va bara cu o linie orizontală.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 16

din 5 martie 2018

Dosar nr. 3.027/1/2017

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Florentin Sorin Drăguț	— judecător la Secția I civilă
Rodica Susanu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Nicoleta Țândăreanu	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
George-Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept învestit cu soluționarea Dosarului nr. 3.027/1/2017 este constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios

administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.833/62/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind depus de către intimata-pârâtă punct de vedere formulat în scris privind chestiunea de drept supusă judecării. La dosar au fost transmise de către instanțele naționale hotărârile judecătorești relevante ce au fost identificate, precum și opiniile teoretice exprimate de judecători. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii.

Doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din data de 27 septembrie 2017, în Dosarul nr. 4.833/62/2016, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept vizând *interpretarea și aplicarea art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, coroborat cu art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, cu modificările ulterioare, în sensul stabilirii:*

— *dacă perioada la care se referă art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006, cu modificările ulterioare, este perioada care începe exact de la data deschiderii procedurii insolvenței, înainte sau înapoi cu 3 luni sau această perioadă poate cuprinde oricare 3 luni calendaristice anterioare sau ulterioare datei deschiderii procedurii insolvenței, cu încadrarea în termenul general de prescripție;*

— *dacă perioada de 3 luni anterior menționată se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței sau se poate raporta și la data intrării angajatorului în faliment, în situația în care dreptul de administrare al angajatorului nu a fost ridicat odată cu deschiderea procedurii de insolvență.*

II. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării

2. Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 200/2006*):

„Art. 15. — (1) Creanțele salariale prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), c), d) și e) se suportă pentru o perioadă de 3 luni calendaristice.

(2) Perioada prevăzută la alin. (1) este perioada anterioară datei la care se solicită acordarea drepturilor și precedă sau succede datei deschiderii procedurii insolvenței.

(3) O altă solicitare privind plata creanțelor salariale poate fi făcută numai dacă perioada prevăzută la alin. (2) este mai mică de 3 luni.”

3. Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, cu modificările ulterioare (*Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006*):

„Art. 7. — (1) În situația în care creanțele salariale angajatorului în stare de insolvență sunt anterioare lunii în care s-a deschis procedura insolvenței, perioada de 3 luni calendaristice prevăzută la art. 15 alin. (1) din lege precedă datei deschiderii procedurii.

(2) În situația în care creanțele salariale angajatorului în stare de insolvență sunt ulterioare lunii în care s-a deschis procedura insolvenței, perioada prevăzută la art. 15 alin. (1) din lege succede datei deschiderii procedurii.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

4. Prin cererea formulată la data de 10 octombrie 2016 și înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov cu nr. 4.833/62/2016, reclamanta, prin lichidator judiciar, a chemat în judecată pe pârâta Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Brașov, solicitând anularea dispoziției emise de aceasta la data de 2 septembrie 2016 și obligarea pârâtei la calcularea și emiterea unei dispoziții de admitere a cererii având ca obiect stabilirea cuantumului și plata creanțelor salariale ale foștilor angajați ai societății aflate în faliment, aferente perioadei aprilie—iunie 2016.

5. În motivarea cererii s-a arătat că la data de 18 august 2016, prin cererea adresată Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Brașov, a solicitat, în calitate de lichidator judiciar al reclamantei societate comercială aflată în insolvență, plata creanțelor salariale aferente perioadei aprilie—iunie 2016 pentru foștii salariați ai acesteia de la Fondul de garantare pentru plata acestui tip de creanțe, constituit potrivit dispozițiilor Legii nr. 200/2006.

6. Prin dispoziția atacată s-a respins cererea reclamantei, față de faptul că perioada pentru care s-a solicitat plata creanțelor salariale, respectiv aprilie—iunie 2016, nu este perioadă care să precedă sau să succedă datei deschiderii procedurii insolvenței împotriva reclamantei — 26 septembrie 2014.

7. În susținerea acțiunii, lichidatorul judiciar a invocat că agenția teritorială a interpretat nelegal prevederile Legii nr. 200/2006 și ale normelor metodologice și că dispozițiile art. 7 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 trebuie interpretate extensiv, în sensul că toate creanțele salariale născute după data deschiderii procedurii insolvenței sunt creanțe care succedă datei deschiderii procedurii, iar nu restrictiv, în sensul că doar creanțele aferente primelor 3 luni care curg de la data deschiderii procedurii insolvenței pot fi plătite din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

8. Pârâta a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că perioada pentru care se solicită plata de la Fondul de garantare a creanțelor salariale, respectiv aprilie—iunie 2016, nu este perioadă care să precedă sau să succedă datei deschiderii procedurii insolvenței împotriva societății reclamante (26 septembrie 2014) și, în acest sens, a invocat dispozițiile art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 și art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006.

9. Prin Sentința civilă nr. 345 din 8 martie 2017, Tribunalul Brașov a respins acțiunea, reținând că termenul de 3 luni

calendaristice pentru care putea fi formulată cererea de stabilire a cuantumului și plata creanțelor care se suportă din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale este doar perioada care precedă sau succede datei deschiderii procedurii insolvenței și că doar la această dată, respectiv 26 septembrie 2014, reclamanta trebuia să se raporteze.

10. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamanta, prin lichidatorul judiciar, solicitând modificarea în tot a sentinței primei instanțe și, pe cale de consecință, admiterea cererii de chemare în judecată și obligarea pârâtei la emiterea unei dispoziții privind calcularea și plata creanțelor ce se suportă din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

11. În fața instanței de recurs, Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Brașov a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile care să dea o dezlegare asupra modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 coroborat cu art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006.

IV. Aspectele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

12. Prin încheierea de sesizare din data de 27 septembrie 2017, completul de judecată al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, investit cu judecata recursului, a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 coroborat cu art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 depinde soluționarea pe fond a cauzei.

13. Instanța de recurs a apreciat că problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre prealabilă. A mai reținut că problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor instanței supreme.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost formulat punct de vedere asupra chestiunii de drept supuse judecării de către intimata-pârâta Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Brașov, în sensul că:

— perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăti creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se situează în intervalul de referință de 3 luni imediat anterioare deschiderii procedurii de insolvență — 3 luni imediat ulterioare deschiderii procedurii de insolvență;

— perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăti creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței împotriva angajatorului, astfel cum aceasta este reglementată prin dispozițiile legilor speciale privind procedura insolvenței.

VI. Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. În opinia instanței de trimitere, dispozițiile art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 coroborat cu art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 se interpretează în sensul că perioada pentru care Fondul de garantare preia creanțele salariale se raportează la data deschiderii procedurii de insolvență, iar, pe de altă parte, perioada de 3 luni pentru care se formulează cererea poate privi cele 3 luni anterioare sau cele 3 luni ulterioare datei deschiderii procedurii de insolvență, și nu oricare 3 luni care au precedat sau au succedat acestei date.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

16. Din jurisprudența indicată și atașată la actul de sesizare, precum și din hotărârile judecătorești și opiniile teoretice transmise de instanțele naționale la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție au rezultat următoarele aspecte:

17. Opiniile au fost divergente, fie că perioada la care se referă art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 poate cuprinde oricare 3 luni calendaristice anterioare sau ulterioare datei deschiderii procedurii insolvenței, cu încadrarea în termenul general de prescripție, fie că această perioadă trebuie să se situeze imediat înainte sau imediat după data deschiderii procedurii insolvenței.

18. De asemenea, opiniile au fost diferite și cu privire la momentul la care se poate raporta perioada de 3 luni anterior menționată, respectiv data deschiderii procedurii insolvenței sau data deschiderii procedurii de faliment, în situația în care dreptul de administrare al angajatorului nu a fost ridicat odată cu deschiderea procedurii insolvenței.

19. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 2.749/C/4.985/III-5/2017 din 20 decembrie 2017, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

20. Nu au fost identificate decizii relevante referitor la chestiunea de drept în discuție.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

21. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

22. Asupra rezolvării de principiu a chestiunii de drept sesizate, opinia judecătorilor-raportori a fost că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006, cu modificările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, cu modificările ulterioare, perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se situează în intervalul de referință de 3 luni imediat anterioare deschiderii procedurii de insolvență — 3 luni imediat ulterioare deschiderii procedurii de insolvență, iar perioada de 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

23. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

24. În privința obiectului și a condițiilor sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată;

— cauza să fie soluționată în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— lămurirea chestiunii de drept să fie esențială pentru soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

25. Se observă că sunt îndeplinite primele trei condiții de admisibilitate reglementate de textul legal, în sensul că litigiul se află în curs de judecată pe rolul Curții de Apel Brașov, investită în mod legal cu soluționarea în ultimă instanță a cauzei.

26. De asemenea se constată că este îndeplinită și cea de-a patra condiție de admisibilitate, problema de drept sesizată fiind esențială pentru soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, ridicând o reală problemă de interpretare a unor norme juridice pentru care se impune o rezolvare de principiu. De asemenea, chestiunea de drept ce face obiectul sesizării este susceptibilă de interpretări diferite care ar genera o practică neunitară, aspect ce rezultă inclusiv din opiniile teoretice exprimate de diferitele colective de judecători de la instanțele naționale.

27. Este îndeplinită și condiția noutății, aspectul vizând data adoptării actului normativ care cuprinde textele legale pe care se întemeiază sesizarea nefiind relevant în condițiile în care nu există o jurisprudență consacrată în aplicarea acestuia. Identificarea unor soluții jurisprudențiale, reduse ca număr, pronunțate de unele curți de apel, nu poate conduce la înlăturarea caracterului de noutate al chestiunii de drept ce face obiectul sesizării raportat la inexistența unei practici constante și conturate la nivel național.

28. Totodată, se observă că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, iar aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

29. În ceea ce privește obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se constată că sesizarea nu excelează prin rigoare în modul de formulare a întrebărilor și, având în vedere jurisprudența anterioară, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația¹ de a analiza întregul conținut al actului de investire și jurisprudența atașată și de a stabili, în raport cu acestea, limitele investirii sale și necesitatea aplicării mecanismului de unificare a jurisprudenței.

30. Prin urmare, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită în prezenta cauză se impune a primi următoarea reformulare:

Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, cu modificările ulterioare:

— *perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se situează în intervalul de referință de 3 luni imediat anterioare deschiderii procedurii de insolvență —*

¹ Obligație izvorâtă din jurisprudența sa constantă: Decizia nr. 18 din 5 octombrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 28 octombrie 2015; Decizia nr. 28 din 21 septembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 16 octombrie 2015; Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 6 aprilie 2017; Decizia nr. 16 din 18 septembrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 24 noiembrie 2017.

3 luni imediat ulterioare deschiderii procedurii de insolvență sau această perioadă poate cuprinde oricare 3 luni calendaristice raportate la data deschiderii procedurii de insolvență, anterior deschiderii procedurii, dar cu respectarea termenului general de prescripție sau ulterior deschiderii procedurii, până la închiderea acesteia;

— perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței sau se poate raporta și la data intrării angajatorului în faliment, în situația în care dreptul de administrare al angajatorului nu a fost ridicat odată cu deschiderea procedurii de insolvență.

31. Textele de lege la care se face referire au suscitât interpretări și aplicări diferite astfel:

32. Cu privire la prima întrebare, într-o opinie se apreciază că perioada de 3 luni pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, la care se referă art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006, este perioada care precedă sau succedă imediat data deschiderii procedurii de insolvență. Cea de-a doua opinie exprimată este în sensul că perioada de 3 luni pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, la care se referă art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006, poate cuprinde oricare 3 luni calendaristice, anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței, dar cu respectarea termenului general de prescripție sau ulterioare datei deschiderii procedurii insolvenței, până la închiderea acesteia. Unele instanțe nici nu au făcut referire la termenul de prescripție pentru recuperarea silită a creanței.

33. Cu privire la a doua întrebare, într-o opinie se apreciază că perioada de 3 luni pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței. Cea de-a doua opinie exprimată este în sensul că perioada de 3 luni pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență se poate raporta și la data intrării angajatorului în faliment, în situația în care dreptul de administrare al angajatorului nu a fost ridicat odată cu deschiderea procedurii de insolvență.

34. Pentru lămurirea problemei se impune, în prealabil, a se face câteva observații cu privire la deschiderea procedurii de insolvență și la data deschiderii procedurii insolvenței.

35. Insolvența este reglementată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 85/2014). Legea nr. 85/2014 a abrogat dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, secțiunile 1, 2 și 3 ale cap. III, cap. IV și art. 83 ale Legii nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 23 iulie 2013, cu modificările ulterioare, și Ordonanței Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările și completările ulterioare, acte normative care ultraactivează în procedurile de insolvență deschise până la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/2014, în virtutea dispozițiilor art. 343 din acest din urmă act normativ, potrivit căruia procesele începute înainte de intrarea în vigoare a acestei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date. Legea nr. 85/2014 se aplică procedurilor de insolvență deschise după intrarea sa în vigoare (28 iunie 2014). Nu prezintă relevanță în soluționarea

chestiunii de drept Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, cu modificările ulterioare.

36. Atât actul normativ astăzi în vigoare, cât și actele normative pe care acesta le abrogă reglementează, ca principiu, un mecanism asemănător în deschiderea procedurii de insolvență.

37. Procedura de insolvență se poate deschide la cererea debitorului, a creditorilor, a Autorității de Supraveghere Financiară sau a Băncii Naționale a României, în condițiile prevăzute de lege.

38. Instanța investită cu o cerere de deschidere a procedurii de insolvență împotriva unui debitor poate deschide procedura generală de insolvență (prin care se deschide o perioadă de observație, urmată de procedura de reorganizare sau/și de procedura de faliment) sau poate deschide direct procedura de faliment împotriva debitorilor enumerați de art. 38 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 (dacă se cunoaște îndeplinirea condițiilor textului la data soluționării cererii introductive), a societăților de asigurare/reasigurare și a instituțiilor de credit (procedura simplificată fără perioada de observație).

39. Procedura generală urmărește, în principal, reorganizarea activității debitorului în insolvență, plata pasivului acestuia și reinserția debitorului în viața economică și este definită de art. 5 pct. 46 din Legea nr. 85/2014 astfel: procedura generală reprezintă procedura de insolvență prevăzută de prezenta lege, prin care un debitor care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 38 alin. (1), fără a le îndeplini simultan și pe cele de la art. 38 alin. (2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura falimentului sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului.

40. Din definiție reiese că procedura generală, atunci când, cel puțin teoretic, există o șansă de reorganizare, parcurge cel puțin două etape, și anume: *perioada de observație* — care este obligatorie (în care se decide soarta afacerii debitorului — reorganizarea sau falimentul) urmată, după caz, de una sau două etape, astfel: a) *o procedură de reorganizare* care se poate finaliza prin reorganizarea activității debitorului și stingerea pasivului conform programului de plată a creanțelor cuprins în plan, urmată de închiderea procedurii de reorganizare; b) *o procedură de reorganizare care se poate finaliza cu conversia reorganizării în faliment* (încetarea procedurii de reorganizare și trecerea la faliment), în cazul în care reorganizarea eșuează, urmând lichidarea bunurilor din avere și plata creanțelor, finalizată cu închiderea procedurii de faliment; c) *o procedură de faliment* constând în lichidarea bunurilor din avere și plata creanțelor, finalizată cu închiderea procedurii de faliment, atunci când nu s-a depus un plan de reorganizare sau niciun plan din cele depuse nu a fost confirmat.

41. Potrivit dispozițiilor art. 5 pct. 25 din Legea nr. 85/2014, data deschiderii procedurii reprezintă:

„a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunțării încheierii judecătorului-sindic, prevăzută la art. 71;

b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunțării sentinței judecătorului-sindic, prevăzută la art. 72;

c) în cazul insolvenței transfrontaliere, momentul la care hotărârea de deschidere a procedurii produce efecte, chiar dacă aceasta nu are caracter definitiv;”.

42. În materia insolvenței „data deschiderii procedurii” este chiar data pronunțării sentinței sau încheierii prin care judecătorul-sindic, analizând cererea introductivă, dispune deschiderea procedurii, chiar dacă aceasta nu este definitivă, în virtutea caracterului său executoriu, întrucât de la această dată debitorul este sub controlul instanței și de la aceeași dată se produc toate efectele deschiderii procedurii.

43. Particularizând dispozițiile mai sus arătate, procedura generală de insolvență este marcată, ca moment de început, de

încheierea judecătorului-sindic de deschidere a procedurii generale de insolvență, la cererea debitorului, pronunțată în condițiile art. 71 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, respectiv de sentința judecătorului-sindic de deschidere a procedurii generale de insolvență la cererea creditorului/creditorilor, pronunțată în condițiile art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014. Deci, data deschiderii procedurii generale de insolvență este data pronunțării acestor hotărâri (încheiere sau sentință, după caz).

44. Procedura falimentului, astfel cum este definită de art. 5 pct. 45 din Legea nr. 85/2014, este procedura de insolvență, concursuală, colectivă și egalitară, care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

45. Intrarea în procedura falimentului se poate face *din procedura generală*, ca urmare a nedepunerii sau neconfirmării unui plan de reorganizare (după parcurgerea perioadei de observație) sau ca urmare a conversiei reorganizării în faliment (încetarea procedurii de reorganizare și trecerea la faliment) prin nereușita reorganizării sau *din procedura simplificată*.

46. Potrivit dispozițiilor art. 5 pct. 47 din Legea nr. 85/2014, *procedura simplificată* reprezintă procedura de insolvență prevăzută de această lege, prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 38 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 20 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) și d). Potrivit definiției, procedura simplificată poate fi de două feluri: procedura simplificată fără perioada de observație, când judecătorul-sindic deschide direct procedura de faliment [ca urmare a faptului că informațiile prevăzute de art. 38 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 îi sunt cunoscute la data soluționării cererii de deschidere a procedurii sau când debitorul este o instituție de credit sau o societate de asigurare/reasigurare, entități care nu se pot reorganiza] și procedura simplificată cu perioada de observație, când judecătorul-sindic deschide procedura, urmată de o perioadă de observație, dar, după întocmirea raportului prevăzut de art. 92 din Legea nr. 85/2014 de către administratorul judiciar desemnat, se constată că sunt îndeplinite condițiile pentru deschiderea procedurii simplificate prevăzute de art. 38 alin. (2) și deschide procedura de faliment după aprobarea acestui raport (această perioadă de observație, scurtă, nu se confundă cu perioada de observație din procedura generală).

47. Un debitor poate ajunge în procedura falimentului în trei modalități: *direct, prin deschiderea procedurii de faliment* (procedura simplificată fără perioada de observație); *după parcurgerea perioadei de observație în procedura simplificată*, când se constată că nu există premisele și condițiile prevăzute de lege pentru reorganizare (procedura simplificată cu perioada de observație); din procedura generală (când nu se confirmă niciun plan de reorganizare sau prin conversia reorganizării în faliment, ca urmare a nereușitei planului de reorganizare).

48. Particularizând dispozițiile art. 5 pct. 25 din Legea nr. 85/2014, coroborate cu dispozițiile art. 145 din același act normativ, *procedura falimentului* este marcată ca moment de început:

— de *încheierea* judecătorului-sindic de deschidere direct a procedurii de faliment, la cererea debitorului, pronunțată în condițiile art. 71 alin. (1) Legea nr. 85/2014;

— de *sentința* judecătorului-sindic de deschidere direct a procedurii de faliment, la cererea creditorului/creditorilor, pronunțată în condițiile art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014;

— de *sentința sau, după caz, încheierea* judecătorului-sindic de deschidere a procedurii falimentului, fie din procedura generală (după parcurgerea perioadei de observație sau prin conversia reorganizării în faliment), fie din procedura simplificată (cu perioada de observație, după aprobarea raportului prevăzut de art. 92), pronunțată în condițiile art. 145 din Legea nr. 85/2014.

49. Data deschiderii procedurii de faliment este data pronunțării acestor hotărâri (încheiere sau sentință, după caz).

50. Uneori „data deschiderii procedurii de faliment” are aceeași semnificație cu „data deschiderii procedurii” în sensul art. 5 pct. 25 din Legea nr. 85/2014, și anume, atunci când se deschide direct procedura de faliment, ca soluție a cererii introductive.

51. Ceea ce interesează în rezolvarea chestiunii de drept supuse prezentei analize este „data deschiderii procedurii” care, potrivit legii române, este *data pronunțării*:

— încheierii judecătorului-sindic de deschidere a procedurii generale de insolvență, la cererea debitorului, pronunțată în condițiile art. 71 alin. (1) din Legea nr. 85/2014;

— sentinței judecătorului-sindic de deschidere a procedurii generale de insolvență, la cererea creditorului/creditorilor, pronunțată în condițiile art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014;

— încheierii judecătorului-sindic de deschidere direct a procedurii de faliment (procedura simplificată fără perioada de observație) la cererea debitorului, pronunțată în condițiile art. 71 alin. (1) din Legea nr. 85/2014;

— sentinței judecătorului-sindic de deschidere direct a procedurii de faliment (procedura simplificată fără perioada de observație), pronunțată în condițiile art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014;

— hotărârii judecătorului-sindic de deschidere a procedurii de faliment a societății de asigurare/reasigurare la cererea debitorului, creditorilor sau a Autorității de Supraveghere Financiară, pronunțată în condițiile art. 250 și art. 262 din Legea nr. 85/2014;

— hotărârii judecătorului-sindic de deschidere a procedurii de faliment a instituției de credit, la cererea debitorului, creditorilor sau a Băncii Naționale a României, pronunțată în condițiile art. 221 din Legea nr. 85/2014.

52. Hotărârea (sentință sau încheiere, după caz) judecătorului-sindic de deschidere a procedurii falimentului, după parcurgerea perioadei de observație, din procedura generală sau simplificată sau prin conversia reorganizării în faliment, nu poate fi privită din punctul de vedere al legii române ca data deschiderii procedurii, ci ca un act de procedură care marchează deschiderea unei alte etape a procedurii insolvenței.

53. Ca regulă generală, soluționând cererea introductivă, instanța deschide procedura generală de insolvență și numai prin excepție direct procedura de faliment (procedura simplificată fără perioada de observație).²

54. Ca principiu, toate creanțele debitorului în insolvență se plătesc din averea acestuia, în măsura convenită în programul de plăți, ce face parte integrantă din planul de reorganizare confirmat sau, în măsura în care sumele obținute din

² Procedura de faliment (procedura simplificată fără perioada de observație) se deschide împotriva societăților de asigurare/reasigurare; instituțiilor de credit; profesioniștilor persoane fizice supuse obligației de înregistrare în registrul comerțului, cu excepția celor care exercită profesii liberale (titularilor întreprinderilor individuale; membrilor întreprinderii familiale, persoanelor fizice autorizate); profesioniștilor persoane juridice dizolvate; debitorilor care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment; oricărei alte persoane care desfășoară activități specifice profesioniștilor, care nu a obținut autorizarea cerută de lege pentru exploatarea unei întreprinderi și nu este înregistrată în registrele speciale de publicitate; profesioniștilor, astfel cum sunt definiți de art. 3 din Codul civil, care se află în una dintre următoarele ipoteze: nu dețin niciun bun în patrimoniul lor; actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite; administratorul nu poate fi găsit; sediul social/profesional nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului și aceste împrejurări sunt cunoscute de judecătorul-sindic la data soluționării cererii introductive.

valorificarea bunurilor sunt suficiente, în faliment. Prin excepție, anumite creanțe sunt preluate și plătite din fonduri speciale: Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale (Legea nr. 200/2006), Fondul de garantare a depozitelor bancare (Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 11 decembrie 2015), Fondul de garantare a asiguraților (Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 24 iulie 2015).

55. Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, transpune Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția salariaților în cazul insolvenței angajatorului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L283 din 28 octombrie 1980, cu modificările aduse prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L270 din 8 octombrie 2002.

56. Directiva 80/987/CEE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a fost abrogată prin Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L283 din 28 octombrie 2008, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ce privește termenele de transpunere în dreptul național și de aplicare a directivelor menționate în anexa 1 partea C.

57. În prezent se aplică Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, care a intrat în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

58. Potrivit articolului 3 din Directiva 80/987/CEE, astfel cum era modificată prin Directiva 2002/74/CE, la data adoptării Legii nr. 200/2006, „Creanțele preluate de instituția de garantare sunt drepturile salariale neplătite referitoare la o perioadă care precedă și/sau, după cum este cazul, succedă o dată stabilită de statele membre”. Această reglementare este identică și în cuprinsul articolului 3 din actuala Directivă 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

59. Directiva 80/987/CEE, astfel cum era modificată prin Directiva 2002/74/CE, și era în vigoare la data transunerii în legea română, prevedea posibilitatea statelor membre de a limita obligația de plată pentru instituțiile de garantare și recomanda statelor, prin articolul 4, două modalități de limitare: „(1) Statele membre au posibilitatea de a limita obligația de plată prevăzută la articolul 3 pentru instituțiile de garantare. (2) În cazul în care statele membre își exercită dreptul prevăzut la alineatul (1), acestea specifică durata perioadei pentru care drepturile salariale neachitate urmează să fie plătite de către instituția de garantare. Aceasta însă nu poate fi mai scurtă decât perioada care acoperă remunerația pentru ultimele trei luni ale raportului de muncă care precedă sau succedă data menționată la articolul 3. Statele membre pot include această perioadă minimă de trei luni într-o perioadă de referință a cărei durată nu poate fi mai mică de șase luni. Statele membre care prevăd o perioadă de referință de cel puțin 18 luni pot limita durata perioadei pentru care drepturile salariale neachitate urmează să fie plătite de către instituția de garantare la opt săptămâni. În acest caz, pentru calculul perioadei minime se folosesc perioadele care sunt cele mai favorabile salariatului. (3) De asemenea, statele membre pot stabili plafoane ale plăților efectuate de instituțiile de garantare. Aceste plafoane nu se pot situa mai jos de un nivel compatibil din punct de vedere social cu obiectivul social al prezentei directive. În cazul în care statele membre recur la această posibilitate, acestea informează

Comisia asupra metodelor folosite pentru stabilirea plafonului.” Articolul 4 din actuala Directivă 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului reglementează în același mod aceste limitări.

60. Întrucât actul normativ european dă posibilitatea statelor membre ca în actul normativ de transpunere a directivei în dreptul intern să limiteze obligația de garantare prin una dintre cele două modalități de protecție a salariaților prevăzute de directivă, legiuitorul român a adoptat soluția prevăzută la alineatul (2) varianta 1 din articolul 4 din directivă, și anume: „(2) În cazul în care statele membre își exercită dreptul prevăzut la alineatul (1), acestea specifică durata perioadei pentru care drepturile salariale neachitate urmează să fie plătite de către instituția de garantare. Aceasta însă nu poate fi mai scurtă decât perioada care acoperă remunerația pentru ultimele trei luni ale raportului de muncă care precedă sau succedă data menționată la articolul 3. Statele membre pot include această perioadă minimă de trei luni într-o perioadă de referință a cărei durată nu poate fi mai mică de șase luni.”

61. Astfel, Legea nr. 200/2006 a prevăzut în art. 15 următoarele: „(1) Creanțele salariale prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), c), d) și e) se suportă pentru o perioadă de 3 luni calendaristice. (2) Perioada prevăzută la alin. (1) este perioada anterioară datei la care se solicită acordarea drepturilor și precedă sau succedă datei deschiderii procedurii insolvenței. (3) O altă solicitare privind plata creanțelor salariale poate fi făcută numai dacă perioada prevăzută la alin. (2) este mai mică de 3 luni.”

62. Legea română a asigurat plata creanțelor salariale prin Fondul de garantare pentru o perioadă maximă de 3 luni calendaristice, care poate fi plasată într-o perioadă de referință care poate cuprinde 3 luni anterioare datei deschiderii procedurii și 3 luni ulterioare datei deschiderii procedurii. Aceste creanțe pot fi solicitate și plătite de Fondul de garantare numai după ce ele au devenit scadente [„Perioada prevăzută la alin. (1) este perioada anterioară datei la care se solicită acordarea drepturilor (...)”].

63. Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, cu modificările ulterioare, nu fac decât să explicitizeze ce înseamnă creanțele salariale care „precedă” sau „succedă” datei deschiderii procedurii. Creanțele care „precedă” datei deschiderii procedurii sunt, potrivit normelor metodologice, creanțele salariale angajatorului în stare de insolvență anterioare lunii în care s-a deschis procedura insolvenței, creanțe care din punctul de vedere al legii insolvenței sunt creanțe anterioare deschiderii procedurii, se înscriu în tabelele de creanțe și se plătesc în insolvență, din averea debitorului, cu prioritate, conform programului de plată în reorganizare sau potrivit dispozițiilor art. 161 pct. 3 din Legea nr. 85/2014 în faliment. Creanțele care „succedă” datei deschiderii procedurii sunt creanțele salariale angajatorului în stare de insolvență ulterioare lunii în care s-a deschis procedura insolvenței, creanțe care din punctul de vedere al legii insolvenței sunt creanțe ulterioare deschiderii procedurii, rezultând din continuarea activităților curente în perioada de observație, în condițiile art. 87 din Legea nr. 85/2014, și se plătesc în insolvență, din averea debitorului, ca urmare a unei cereri de plată ce va fi analizată de administratorul judiciar, fără ca aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe, potrivit dispozițiilor art. 75 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, sau sunt creanțe rezultând din activitățile legate de închiderea activității și conservarea bunurilor în perioada de faliment și se plătesc din averea debitorului, de asemenea potrivit dispozițiilor art. 161 pct. 3 din Legea nr. 85/2014.

64. Nu poate fi ignorat nici argumentul ce rezultă din definiția verbelor „a preceda”, respectiv, „a succeda” dată de „Dicționarul explicativ al limbii române” (DEX). Potrivit dicționarului, termenii au următoarele semnificații: PRECEDĂ, (vb.) A exista, a se produce înainte de altceva în timp; a se afla, a se găsi înainte de altceva sau de altcineva în spațiu, într-o ierarhie etc.; SUCCEDĂ, (vb.) A urma imediat după altcineva sau după

altceva (în spațiu, în timp). (Sursa: Dicționarul explicativ al limbii române, ediția a II-a | Permalink)

65. *Ca atare, la prima întrebare, răspunsul nu poate fi decât că perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se situează în intervalul de referință de 3 luni imediat anterioare deschiderii procedurii de insolvență — 3 luni imediat ulterioare deschiderii procedurii de insolvență.*

66. Această reglementare și interpretare respectă și scopul Directivei 80/987/CEE, astfel cum era modificată prin Directiva 2002/74/CE, la data adoptării Legii nr. 200/2006, scop prevăzut la punctul 2 din preambul, respectiv „Directiva 80/987/CEE urmărește să asigure un grad minim de protecție a salariaților în cazul insolvențelor angajatorului. În acest scop, directiva obligă statele membre să constituie un organism care să garanteze plata drepturilor salariale neachitate respectivilor salariați”. Directiva nu urmărește ca Fondul de garantare să preia toate creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, ci doar ca statele să asigure un grad minim de protecție a salariaților. Și actuala Directivă 2008/94/CE urmărește același scop.

67. Interpretarea propusă respectă și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene care, prin Hotărârea din 10 iulie 1997 pronunțată în Cauza C-373/95 *Federica Maso și alții*, paragraful 62, a statuat că din obiectivul directivei rezultă că perioada de trei luni la care se referă remunerația garantată de articolul 4 alineatul (2) este exprimată în lunile care se desfășoară în timp, ce reprezintă o perioadă de timp între ziua lunii care corespunde evenimentului menționat la articolul 4 alineatul (2) din directivă și aceeași zi din a treia lună precedentă. De asemenea, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prin Hotărârea din 28 noiembrie 2013, pronunțată în Cauza C-309/12 *Maria Albertina Gomes Viana Novo și alții*, a statuat că Directiva 80/987/CEE, în versiunea inițială și cu modificările ulterioare, urmărește asigurarea pentru toți lucrătorii salariați a unei protecții minime la nivelul Uniunii Europene în caz de insolvență a angajatorului prin plata creanțelor neachitate izvorâte din contracte de muncă sau din raporturi de muncă și care privesc salarizarea aferentă unei perioade determinate (paragraful 20). Astfel cum reiese din jurisprudența Curții amintită la paragraful 20 menționat, Directiva 80/987/CEE, cu modificările ulterioare, urmărește numai o protecție minimă a lucrătorilor salariați în caz de insolvență a angajatorului acestora. Dispozițiile referitoare la posibilitatea statelor membre de a limita garanția din partea lor demonstrează că sistemul instituit de Directiva 80/987/CEE, cu modificările ulterioare, ține seama de capacitatea financiară a acestor state și urmărește să protejeze echilibrul financiar al instituțiilor lor de garantare (paragraful 29).

68. Numai dacă legiuitorul român ar fi adoptat a doua modalitate de limitare a garantării creanțelor salariale la care face referire directiva, perioada de referință în care puteau fi situate cele 3 luni în care Fondul de garantare putea prelua creanțele salariale ale debitorului în insolvență s-ar fi întins pe o durată de timp mai lungă, dar și aceasta trebuia delimitată în timp, neputându-se situa oricând anterior deschiderii procedurii, cu atât mai puțin fără respectarea termenului de prescripție (deoarece creanțele pentru care a intervenit prescripția nu sunt înscrise la masa pasivă în insolvență), sau oricând ulterior deschiderii procedurii, până la închiderea acesteia, deoarece statele, în lumina normei comunitare, nu sunt obligate să preia, prin instituția de garantare, toate creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, având în vedere scopul normei comunitare de asigurare a unui grad minim de protecție a salariaților în cazul insolvențelor angajatorului.

69. Cu privire la cea de-a doua întrebare ce face obiectul sesizării — *dacă perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței sau se poate raporta și la data intrării angajatorului în faliment, în situația în care dreptul de*

administrare al angajatorului nu a fost ridicat odată cu deschiderea procedurii de insolvență, se impun următoarele precizări:

70. Așa cum s-a arătat anterior (paragrafele 36-53), ceea ce interesează în rezolvarea chestiunii de drept supuse prezentei analize este „data deschiderii procedurii”.

71. Întrucât hotărârea judecătorului-sindic de deschidere a procedurii falimentului, după parcurgerea perioadei de observație, fie din procedura generală, fie din procedura simplificată (cu perioada de observație) sau prin conversia reorganizării în faliment, nu poate fi privită din punctul de vedere al Legii nr. 85/2014 ca „data deschiderii procedurii”, ci ca un act de procedură care marchează *deschiderea unei alte etape a procedurii insolvenței*, iar Legea nr. 200/2006 a stabilit ca dată de raportare „data deschiderii procedurii”, răspunsul la cea de-a doua întrebare ce face obiectul sesizării este că *perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăți creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței*, care poate fi data pronunțării: încheierii judecătorului-sindic de deschidere a procedurii generale de insolvență, la cererea debitorului, pronunțată în condițiile art. 71 alin. (1) din Legea nr. 85/2014; sentinței judecătorului-sindic de deschidere a procedurii generale de insolvență, la cererea creditorului/creditorilor, pronunțată în condițiile art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014; încheierii judecătorului-sindic de deschidere direct a procedurii de faliment (procedura simplificată fără perioada de observație) la cererea debitorului, pronunțată în condițiile art. 71 alin. (1) din Legea nr. 85/2014; sentinței judecătorului-sindic de deschidere direct a procedurii de faliment (procedura simplificată fără perioada de observație), pronunțată în condițiile art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014; hotărârii judecătorului-sindic de deschidere a procedurii de faliment a societății de asigurare/reasigurare la cererea debitorului, creditorilor sau a Autorității de Supraveghere Financiară, pronunțată în condițiile art. 250 și 262 din Legea nr. 85/2014; hotărârii judecătorului-sindic de deschidere a procedurii de faliment a instituției de credit, la cererea debitorului, creditorilor sau a Băncii Naționale a României, pronunțată în condițiile art. 221 din Legea nr. 85/2014.

72. Faptul că dreptul de administrare al debitorului nu a fost ridicat odată cu deschiderea procedurii generale de insolvență sau odată cu deschiderea procedurii simplificate de insolvență cu perioada de observație *nu prezintă relevanță în stabilirea datei de referință*. Perioada de preluare a creanțelor se raportează doar la data de referință, care este „data deschiderii procedurii”.

73. Ridicarea dreptului de administrare al debitorului în perioada de observație, în condițiile art. 85 din Legea nr. 85/2014, sau odată cu trecerea la faliment, în condițiile art. 145 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, este doar o condiție pentru preluarea și plata creanțelor de către Fondul de garantare, care se adaugă condiției să se fi dispus deschiderea procedurii de insolvență. Condiția ridicării dreptului de administrare are o rațiune, constând în aceea că, atât timp cât debitorul are dreptul de administrare și își continuă activitatea, cel puțin teoretic, are posibilitatea plății creanțelor salariale și ale celorlalți creditori. Se impune a se face distincția între condițiile (cumulative) pentru preluarea și plata creanțelor de către Fondul de garantare (deschiderea procedurii de insolvență și ridicarea dreptului de administrare al debitorului) și limitele în care Fondul de garantare preia creanțele angajatorului în insolvență (pentru o perioadă de maximum 3 luni, cuprinse în intervalul de 3 luni anterioare datei deschiderii procedurii — 3 luni ulterioare datei deschiderii procedurii).

74. Relevantă în susținerea acestei interpretări este și Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-247/12 *Meliha Veli Mustafa*, potrivit căreia Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția

lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului trebuie să fie interpretată în sensul că *nu obligă statele membre să prevadă garanții pentru creanțele salariaților în fiecare etapă a procedurii de insolvență a angajatorului lor*. În particular, directiva menționată nu se opune posibilității ca statele membre

să prevadă o garanție numai pentru creanțele lucrătorilor născute înainte de transcrierea în Registrul Comerțului a hotărârii de deschidere a procedurii de reorganizare judiciară, chiar dacă prin această hotărâre nu se dispune încetarea activităților angajatorului.

75. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.833/62/2016, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, cu modificările ulterioare, stabilește că:

— perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăti creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se situează în intervalul de referință de 3 luni imediat anterioare deschiderii procedurii de insolvență — 3 luni imediat ulterioare deschiderii procedurii de insolvență;

— perioada de 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăti creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 5 martie 2018.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 091844